

A. Cremona Bhala Drammaturgu

Studju Kritiku ta' Guże' CHETCUTI

NINU Cremona — fi kliem il-Professur Aquilina — bena isem sabiħ fil-letteratura Maltija li tista' xxebbu lill-ġebel tas-sisien fil-bini ta' dar kbira. Hu wieħed mill-pijonieri ta' l-Ilsien Malti. Hadem f'kull fergħa sew xjentifika kemm letterarja ta' I-sienna : grammatika, folklore, bijografija, drammi, proža u poežija. Fih tinħass l-enerġija spontanea ta' kittieb u ta' Malti li iddedika ħajtu kollha f'hidma li ma qatgħet xejn għall-mixi 'l-quddiem tal-letteratura Maltija.

Ma hux il-ħsieb tiegħi li nittratta fuq ix-xogħlijiet ta' Ninu Cremona bhala grammatiku jew bħala poeta, iżda bħala drammaturgu, bħala l-kittieb tad-dramm b'att wieħed “Ecce Homo” u tad-dramm b'ħames atti “Il-Fidwa tal-Bdiewa” li nistgħu nqisuh bħala l-ewwel ġebla soda fil-bini ta' l-arti drammatika Maltija.

“Il-Fidwa tal-Bdiewa” hi interpretazzjoni tal-kobor moħbi ta' poplu ċkejken li, għax żgħir, bħtieġ lu dejjem jitħabat kontra l-mewġ tal-ħajja. Dan id-dramm irridu nharsu lejh, kif kiteb tajjeb ħafna l-Professur Aquilina, bħala xogħol letterarju aktar milli bħala xogħol tal-palk. Dan ma jfissirx, kif żied iġħid Aquilina, li *Il-Fidwa tal-Bdiewa* ma jistax jinħad, ifisser biss li hu tqil biex jinħad, għax l-atturi, irġiel u nisa, irid ikollhom nifs kbir biex iżommu ħaj l-interess fil-grajja li tingħad u sseħħi f'dan id-dramm..... Nghid li jista' jsir il-ġħaliex l-iżvilupp tal-grajja jiġib diversi incidenti ta' natura drammatika li, jekk ikunu interpretati sewwa, għandhom jogħġibu lil min jarahom.

It-teknika moderna tal-palk titlob ħeffa fl-azzjoni, xeni u sitwazzjoni jiet li mhumiex imposibbli biex jiġu rappreżentati fuq il-palk, u djalogi naturali bi stil li mhuwiex elaborat bla bżonn. Il-lum il-Palk Modern irid naturalezza u mhux artificjalità fl-espressjoni u fl-azzjoni. Iżda lil Ninu Cremona f'dawn iż-żewġ drammi irridu nharsu lejh bħala figura letterarja, bħala l-bniedem li ngata' miż-żmenijiet tagħha u hadna bl-immaġinazzjoni fi żminijiet imbiegħħda : f’*Ecce Homo* hadna fi żmien Kristu ma' l-elfejn sena ilu, u f'*Il-Fidwa tal-Bdiewa* fi żmien l-Ispanjoli, mal-ħames mitt sena ilu, qabel ma ġew il-Kavalieri.

Kument f'luku ħafna għamlu l-awtur fl-introduzzjoni tad-dramm “Ecce Homo” : “L-istil klassiku, id-djalogu narrativ,

il-frażjologija konvenzjonali romana, id-drawwiet ta' l-atmosfera pagana bl-antitesi ūtal-hajja ta' l-ewwel Insara jagħżlu lil dan ix-xogħol mix-xogħliljet drammatiċi l-oħra tal-lum li taw lill-Palk Malti x-xeħta ta' Teatru Modern.

“Iżda għal min għandu s-sens ta' l-arti drammatika din id-differenza ta' xena, stil u azzjoni m'għandhiex ittelef, biex in-ġħid hekk, il-valur tat-teknika tal-kompożizzjoni. Wara kollox biex wieħed jagħti biċċa xogħol tajba, sew jekk dramm jew kum-miedja, barra mill-figura tal-persunaġġi, il-kittieb għandu jaħseb fil-fond, fil-kulur ta' dik l-arti u ż-żmien li fihom inħadmet l-azzjoni; għax dak il-kulur u l-ambjent u ż-żmien ma jinħtieg x li jkun tabilfors ta' dik is-soċjetà li fosthom iġħix il-poplu tal-lum biex tkun biċċa xogħol tajba skond it-teknika tal-Palk. Li kieku ma kienx hekk it-traġedji ta' Shakespeare, u ta' drammaturgi oħra Griegi, Latini, Taljani u Franciżi ta' l-iskola drammatika qadima marru fil-miżbla jew inħarqu”.

“Ecce Homo” jiġbor fiu suġġett storiku b'persunaġġi bħal ta' Ponzju, Klawdja u l-Madalena kif nafuhom mill-Bibbja. Iżda fuq din il-baži storika l-awtur għaraf iħaddem incidenti u sitwazzjonijiet immaġinjarji. Il-kunċett — kunċett mistiku — hu miżium mill-bidu sa l-ahħar, u d-dramm aktar ma jinxwi ‘l-quddiem aktar iqanqal l-interess sakemm jasal għall-konklużjoni li fiha tiġibor forza ta' ħsieb u ta' immaġinazzjoni. Konklużjoni mill-iż-żejjed effettiva. It-tliet unitajiet, jiġifieri ż-Żmien, il-Lokal u l-Azzjoni, iżommu l-moviment miexi, bla qtugħi u bla taħwid.

Id-djalogu, billi hu elaborat u mimli b'sentenzi letterarji, jista' ma jogħġobx lill-udjenza moderna li trid tisma' djalogu sempliċi, dirett u ċar daqs il-kristall. Id-djalogu jrid jinħadtem b'mod li jpingi quddiemna l-hajja reali. Iżda dan l-episodju bibliku “Ecce Homo” jehodna f'epoka mbiegħda u jfakkarna f'elementi u f'persunaġġi li l-lum qeqħdin iġħixu f’saltna ta' poezijsa u ta' immaġinazzjoni. Għalhekk id-djalogu ma rridux inħarsu lejh bil-ghajnejn kritika taż-żminijiet tagħha, imma nistudjaw u napprezzaw bħalma nistudjaw u napprezzaw xogħol ta' poezijsa.

Mħux ghalkemm wieħed jaqbad u jgħid: “Dan ix-xogħol mhux tajjeb!” sempliċement għax ma jaqbilx mat-tendenzi u l-gosti tal-Palk Modern. Biċċa xogħol ta' arti, meta tkun ispirata u miktaba bis-sengħa, hi tajba u jkollha, bla dubbju, merti letterarji kbar. Dan nistgħu ngħidu ukoll għal “Il-Fidwa tal-

Bdiewa”, dramm epiku-pastorali li fih l-awtur għaraf jinseg erba’ elementi importanti: l-element storiku, patrijottiku, reliġjuż, u letterarju. Hu dramm miktub fuq il-forma ta’ versi endekasillabi. Ghaliex dramm għandu jinkiteb fil-għamlha ta’ poežija? Id-dramm f’poežija nbeda fiż-żmenijiet tal-Griegi, speċjalment billi kien jinkiteb f’xi okkażjoni ta’ festa reliġjuża. Din it-tradizzjoni Griega ta’ dramm f’poežija wirtuha l-Inglizi fi żmien ir-Reġina Eliżabetta, billi kienet addattata hafna għat-teatri tagħhom li kienu fil-niftuh, fl-arja aperta. Hemm ukoll il-fatt illi l-poežija hi aktar faċli biex wieħed jiftakarha mill-proża, u dik kienet vantaġġi fi żmienijiet meta d-drammi kienu jeżistu aktar fil-memorja milli bil-kitba jew stampati. Il-poežija wkoll hi addattata hafna għad-deskrizzjoni ta’ xeni li ma jkunux qed jidhru fuq il-palk. Iżda l-poežija fi drammi bdiet titlef l-importanza u l-effett tagħha meta l-palk beda jingħalaq bejn erba’ hitan u għalhekk setgħu jitwaqqfu x-xeni li jarahom kulħadd. Iżda d-dramm f’poežija ma nqatax għal kollox. Baqa’ jeżisti bħala biċċa xogħol artistika li tiġibor fiha tema ta’ livell għoli, ta’ ġsebijiet li jaqtgħuna miż-żmenijiet tal-lum u jeħduna f’ħajja oħra, qalb persunaġgi oħra tad-demm u l-laħam bħalna imma li l-lum, għax maqtugħha ħafna minna, qed iġħixu fl-immaġinazzjoni tagħha.

“Il-Fidwa tal-Bdiewa” jiftaħ bi prologu. Id-drammatist tal-lum la juža l-prologu u lanqas l-epilogu. Il-prologu hu ta’ origini Griega, u l-iskop tiegħi kien li jagħti lill-udjenza l-informazzjoni meħtieġa fuq is-suggett li jkun ser jiġi ittrattat. Il-prologu kien użat b’effett kbir minn Shakespeare bħalma wkoll mid-drammatisti klassiċi Spanjoli Lope de Vega u Calderon. Ninu Cremona fil-prologu tal-“Fidwa tal-Bdiewa” jagħtina ħbiex ta’ dak li ispirah biex kiteb dan id-dramm storiku-patrijottiku li jissixer ġraffa ta’ sagħiċċejji li ġarrbu missirijietna taħt il-ħakma tal-fewdatarji Spanjoli u tas-sibbien Torok li ta’ sikkwit kienu jaħbtu għal niesna. Fi kliem il-Professur Aquilina, “il-prologu jew bidu tal-ġraffa Maltija, bħala poema originali fil-letteratura tagħha, mimli xbihat ħajja, waħdu biss, jistħoqqlu jissejjah xogħol ta’ mgħalliem”.

F’dan il-prologu, il-fakultajiet immaginevvi ta’ Cremona jaħdmu tajjeb hafna: bl-immaġinazzjoni tiegħi hu jgħaż-żebha ngħixu ma’ niesna ta’ hames mitt sena ilu fil-ferħ u fin-niket, fid-drawwiet u t-tradizzjonijiet tagħhom. L-ambjent tal-lokal

u l-atmosfera taż-żmien ipingiħom u jnaqqaxhom bis-sengħa.

Il-ġmiel u l-kulurit tal-kelma flimkien mal-qawwa u l-kobor ta' l-idea jiġbru fihom l-ideal ta' l-Arti. U dan il-prologu ngħid għalija nqis u bħala biċċa xogħol ta' arti sabiha għax fih il-kelma hi mhaddma u mirquma u l-idea hi qawwija u originali. Il-fantasija f'dan il-prologu taħdem daqs kemm taħdem ir-realtà, u l-awtur jinterpreta ġrajja epika li tqanqal mill-qiegh il-kuxjenza nazzjonali u tagħni fil-ġieħ u l-glorja l-letteratura ta' Isienna.

Il-ġrajja tad-dramm hi sempliċi, episodika fil-kostruzzjoni, īnna kull ħsieb u kull xena huma marbutin bis-sengħa bħal qabda għawhar meħl-jut flimkien fil-ħajja fina tas-suġġett : Kien il-bidu tas-seklu XV meta Malta kienet tinsab għaddejja minn żmenijiet koroh fl-istorja ta' Hajjatha : il-jasar tal-ħakma tal-fewdatarji u l-attakki ta' l-egħdewwa Barbrin. Ghalkemm, skond il-ftehim ta' l-1420, il-privileġgi u d-drawwiet tal-Maltin kellhom jibqgħu bla ma jittiefsu, Don Gonsalvo Monroy li f'id-jejjha Malta kienet fdata mir-Re Alfonso ta' Aragona, hawwad u haqar lill-Maltin kemm fela. Il-Maltin li ma felhux jinħaqru aktar qamu kontra Monroy, u lil martu Donna Costanza, għal-quha fil-Kastell tax-Xatt ta' Sant'Anglu. Bi ftiehim mar-Re Alfonso, il-Maltin fdew arthom billi kellhom iħallsu s-somma ta' 30,000 fiorin.

Din il-ġrajja, kif rakkontata minn A. Cremona, turi kemm kien kbir u għoli l-prestiqju nazzjonali. Naraw l-ewwel xrariet ta' patrijottiżmu fil-kliem ta' Pietru :

“U għaliex, Gawdenz, għaliex Gawdenz minn fuqna,
dan-nqħas minn fuqna ma ntajrx u f'demmina,
bħal nies u ie bħal bhejjem, dil-mohqrija
m'għandniex il-hila nsikktu tal-ġħakkies?”

u fil-kliem ta' Ganni :

“Inqumu, hekk Alla jrid bil-jedd li tana !”

Tqanqil imheggieg ta' patrijottiżmu jidher fir-rewwixta tal-bdiex wa. Pietru jheġġi għom :

“Ja Dejma ta' l-Ibdiewa, il-qilla nuru
u demmna ħalli nxerrdu għall-Fidwa Mqaddsa,
għaliex hekk Alla jrid.”

Sentimenti ta' patrijottiżmu jidhru wkoll fl-aqwa tagħhom meta Roži, għall-ġid u għall-ħelsien ta' pajiżha, tat-ġidha u l-ġież tagħha :

“Jien niżżejk ġajr, ja ġtież, gharaq ta' ġbini,
ghax riđt il-lum thalli dar ommi ġħal kollox,
imżeewwaq f'lewnek bħal farfett tittajjar
‘il bogħod mis-sieħeb li stenniek dal-ġħodu
biex tkammar fuqi, libsa ta' l-Imħabba.”

Ma' l-element patrijottiku nsibu marbut l-element reliġjuż. Naraw l-element reliġjuż imdaħħal fil-karattru ta' Dun Sidor li, fil-biża' u l-waħx tal-mewt, insibuh iħegġeg u jfarrag lill-bdiewa bil-kelma t'Alla. It-tama u l-imħabba fil-Madonna nsibuha fil-kliem ta' Roži, ta' Pietru, Anni, Mari u ġafna oħrajn :

“Li kienet il-Qaddisa Omm Alla tagħna
tisma' f'dal-jum għażiż tneħid it-tfajla
ta' mingħajr ħjiena, u tilqa' gol-ħdan tagħha
demgħha biss waħda.”

L-element letterarju jagħmel ukoll parti importanti f'dan id-dramm. Il-versi endekas illabi mibnija fuq il-forma klassika-didattika, il-kelma mirquma, magħżula, imqiegħda f'lokha, l-espressjonijiet, il-metafori, is-similitudni, kollha maħdumin bis-sengħha, il-mumenti traġići waqtiet imtaffija b'sitwazzjonijiet ta' sarkażmu u ironija, il-ferħ u n-niket, ir-rebħ u t-telf, l-imħabba u l-mibegħda, id-drawwiet u l-ilwien lokali, kollha mpingħija fi kwadri ċari u realistiċi.

Id-dramm iqiegħidilna quddiemna l-ħajja taż-żmien, kif għexuha missirijietna, il-biċċa l-kbira minnhom bdiewa, taħt il-ħakkiema ta' Spanja. Insibu riferenzi fuq l-ilbies li kienu jilbsu dik il-habta, fuq il-karatteristiċi tal-poplu bidwi, u fuq id-drawwiet li għexu sihom, bħalma huma t-tbaħħir bil-weraq taż-żebbuġ, il-ġhotja ta' żewġ hutiet marbutin b'żagarella u ġattem f'halq waħda minnhom, it-tqegħid fuq fomm l-għarusa ta' ffit għasel pur imħallat mal-ħwawar tar-riħana, it-tkebbis ta' ħug-ġiega bhala sinjal biex in-nies tingabar taħt l-armi, il-qtugħ ta' truf mill-libsa tal-ġharusa fejn kienu jehemżu xi bebbuxiet, u

l-imħalla li kienet titqiegħed fuq il-bejt tad-dar biex turi li hemm xebba għaż-żwieġ.

Kif jidher ċar, "Il-Fidwa tal-Bdiewa" hu dramm pastorali għax fih Cremona jnaqqax atmosfera ta' ħajja għal kolloks raħlija. Deskrizzjonijiet ta' postijiet, ta' lbies, ta' kliem, ta' drawwiet, ta' mgħiba, ta' karattri, kollha jpingulna kwadri ta' ħajja pastorali, il-ħajja li fiha l-bdiewa tagħna trabbew, għexu u kibru.

Karatteristika essenzjali fl-isvolgiment tad-dramm hi t-t-naqqix preċiż u naturali tal-karattri. L-awtur dejjem irid iżomm quddiem għajnejh illi fil-karattri li jpingi għandu jkun hemm naturalezza u ħajja. Insibu fil-“Fidwa tal-Bdiewa” karattri stóriċi bħalma wkoll karattri fittizzi: il-karattri f’konflitt bejniethom li jagħtu vitalità lid-dramm. Ta’ min jinnota l-kuntrast fil-karattri li l-awtur għarraf jaqla’ tajjeb ħafna biex iżomm id-dramm ħaj u movimentat. Naraw il-karattru ta’ Roži, tfajla li tippersonifika l-imħabba, f’kuntrast mal-karattru ta’ Xandra, haxixa ħażina, qalbha mimlija mibegħda ghall-umanità li ħaq-riżha. Il-karattru ta’ Pietru, kolonna ta’ saħħha u q-lubija, narawh f’kuntrast mal-karattru ta’ Pedro, bniedem beżżeiegħi u bla hila. Il-karattru ta’ Peppu l-Iblah jidher ukoll jinqala’ ħafna f’kuntrast ma’ karattri oħra ta’ ħaddiema bieżla u serji bħalma huma Ganni u Gawdenz.

Karattri mill-iżjed maqlugħa u effettivi huma ta’ Roži u ta’ Pietru. Roži għexet ħajja drammatika. F’ħajjitha naraw it-taqlib mill-ferħ għan-niket, mill-helsien għall-jasar, mill-biża’ tal-mewt għad-dawl tal-ħajja. Hi ġarrbet il-biża’ u l-waħx meta waqqħet ilsira tax-xewqat ħajna ta’ Don Carlos, imma ġarrbet ukoll il-ferħ u l-ħajr tal-libertà meta Pietru ġelishha mill-jasar, u mill-ġdid kisbet id-dawl tal-ħajja u ta’ l-imħabba.

Id-dinjità u s-serjetà fil-karattru ta’ Pietru tkosshom jipressjonawk. L-aqwa episodji tad-dramm jiżvolgu rwiexhom fuq il-karattru ta’ Pietru. Għandu mumenti ta’ mħabba bħalma wkoll ta’ mibegħda, ta’ paċi bħalma wkoll ta’ glied. Pietru hu bniedem ta’ determinazzjoni kbira. Hu laqa’ b’sidru l-mewġ ahrax tal-ħajja: hu ggħieled u thabat sakemm fl-ahħar rebah.

“Il-Fidwa tal-Bdiewa” hi bla ebda dubju dramm ta’ valur

letterarju għax fih hemm dik is-sengħha lirika u artistika li Cremona għaraf iħaddem tajjeb ġafna. Is-suġġett mimli b'sentimenti ta' patrijottiżmu u umanità, jitla' tajjeb ġafna ghall-climax.

Nagħlaq b'kumment li ġà għamiltu fil-bidu ta' dan l-istudju: minkejja li t-tendenza u l-mentalită fuq il-Palk il-lum tbiddlet ġafna, b'danakollu d-dramm f'poežija ma nqatax għal kolloks. Tassew illi dwal tal-letteratura Ingliza bħal Richard Sheridan, Oscar Wilde, John Galsworthy, James Bridie, John Priestley, Bernard Shaw, u Somerset Maugham kitbu l-'plays' tagħhom fi proża, imma dejjem jibqa' l-fatt illi drammaturgi oħra, bħal T.S. Eliot, Norman Nicholson, W.H. Auden u Ronald Duncan kitbu f'poežija, u l-influwenza u l-effett tagħhom fuq il-pubbliku kienu kbar ġafna. "Murder in the Cathedral" u "The Family Reunion" ta' T.S. Eliot, "The Old Man of the Mountains" ta' Nicholson u "This Way to the Tomb" ta' Ronald Duncan, kellhom success fenomenali, u wrew illi l-udjenza tal-lum, għal-kemm in-nies saru materjalisti u realistici ġafna, għadha thoss ruħha miġbuda mill-elokwenza u l-ġmiel tal-poežija. Hekk ukoll nista' ngħid għad-dramm liriku "Villon" ta' Robert Gordon Anderson maħruġ fl-art ta' Mammona, l-Amerika. Dan id-dramm poetiku joqghod fost l-isbaħ u l-aqwa drammi li nħadmu fi żmienna.

Dan biex nuri, kontra l-idea mgħawġa ta' ġafna, illi ddramm poetiku ma mietx. Imma kif ser nikklassifikaw "Il-Fidwa tal-Bdiewa" ta' A. Cremona? Ma għandniex xi ngħidu, għal dik li hi popolarită u addattazzjoni għall-Palk, ma tistax toqgħod hdejn il-'plays' li semmejt hawn fuq, iżda nistgħlu nqiegħduha ma' 'plays' tal-kategorija ta' "Cenci" ta' Shelley, u "Samson Agonistes" ta' Milton, li nammirawhom bħala xogħliljet sbieħ ta' poežija u ta' djalettika, imma li fil-prattika ma nistgħux narawhom jinħadmu fuq li 'stage'. Għallhekk, fil-fehma tiegħi, "Il-Fidwa tal-Bdiewa" tappartjeni aktar lil-letteratura milli lid-drama.

Ninu Cremona hu figura mill-iż-żejjed importanti u interessanti fl-istorja ta' l-Isienna. Id-dawl li kebbes hu fil-letteratura Malta jibqa' jixgħel matul iż-żmien fil-qalb kbira taż-żgħażaq.